

alt indrettet Bolig, den Leieindtægt, som Slottet nu giver, og som beløber sig til et Par Tusinde Rd. aarlig, derved gaae ned. Jeg troer derfor, at oeconomist taget vil der ikke ved denne Eventualitet være vundet overmaade Meget. Nu veed jeg meget vel, at det ærede Fleertal siger: Men lad os sælge Rjøkkenhaven, saa blive vi fri for Gartneren og dermed ogsaa for Gartnerboligen, men jeg skal herved gjøre opmærksom paa, at dette er en aldeles feilagtig Anskuelse; fordi man sælger Rjøkkenhaven — ganske bortseet fra, om dette vil være heldigt — eksisterer, der dog ved Odense Slot en meget stor Lysthave, til hvis Vedligeholdelse man maa beholde Gartneren. Men nu kunde Fleertallet gaae videre — og jeg antager, at det vil gjøre det — og sige: Lad os saa sælge hele Slottet. Det kunde jeg endda forstaae, men jeg skal saa ærlig sige Dem, at saa vører De ved den samme Streng hos os Syenboer; det er det eneste Slot, vi have i Syen, og vi ere et meget loyalt Folk, der ikke opgiver Tanken om at kunne faae kongelige Personer at see i vor umiddelbare Nærhed. Men det vil blive ganske umuligt, hvis man sælger dette Slot for os; thi der eksisterer i hele Syen ikke en Amtmandsbolig, hvor Kongen eller Kronprindsen, eller hvem det nu maatte være af de kongelige Herstaber, der vil beere Syen med sin Nærværelse, kunde tage Ophold. Jeg troer, at man af den Grund vilde saare Syenboerne føleligt, hvis man folgte Slottet, men desuden vil det være overordentlig vanskeligt for ikke at sige umuligt at sælge Slottet til en Pris, som blot tilnærmelsesviis kunde svare til den Indtægt, Statskassen i dette Dieblif har deraf. Det forekommer mig derfor, at, hvorledes man end seer Sagen, vil det være nødvendigt at beholde denne Gartner og — da Tag over Hovedet er nødvendigt — at give ham et saadant, men et, som ikke styrter ned. Hvis de Herrer, som jeg unægtelig har lidt Frygt for, ville følge Fleertallet, kan jeg forsikre Dem, at der er en sørgelig, men aldeles sikker Udsigt til, at Huset en Skjon Dag styrter ned, og saa bliver det nødvendigt at gaae ind paa at opbygge det, selv om hele Udvalget ikke maatte synes derom. Jeg skal med disse

Bemærkninger tillade mig at anbefale det lille Mindretals dyre Forslag, som jeg troer i Virkeligheden er meest oeconomist og begrundet i de virkelige Forhold.

Bregendahl: Jeg ønskede at fremføre et Par Bemærkninger med Hensyn til enkelte af de Endringsforslag, der ere stillede deels af Udvalget, deels af forskjellige Mindretal i Udvalget vedrørende Bygningsarbejder ved Jernbanerne. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) støttede sit Forslag med Hensyn til Bygningsarbejder saavel ved Randers som ved Aarhus deels paa principielle Grunde, som han kaldte det, deels, hvad Aarhus angik, paa særlige Grunde. En principiel Grund skulde det være, at saavel Regjeringen som de Teknikere, der have haft med Jernbanens Anlæg at gjøre, maae have taget feil, naar de i sin Tid ikke have foreslaaet, at Banegaardene og Bygningerne skulde være større, end som de nu ere opførte, og de nu ere af en anden Mening saa kort Tid efter. Ja, det er ganske vist; man har ikke, før Jernbanen var i Gang kunnet have en begrundet Mening om Størrelsen af Trafikken, og der blev ved Udarbejdelsen af Byggeplan og Anlægsplan tagttaget stor Deconomi, idet man navnlig, hvad Bygningerne angaaer, søgte at gjøre dem ikke for store; men naar nu Virkeligheden har overtruffet Forudsætningen, er det dog uden Hensyn til, om der er hengaaet længere eller kortere Tid, det ene Rigtige at gjøre Bygningerne saaledes, at de kunne svare til Virkeligheden, der har vist, at Bygningerne ere for smaa. Det forekommer mig i det Hele taget, som om de ærede Medlemmer af Udvalget, der ville indskrænke forskjellige Udgifter til Jernbanen og støtte det paa, at man først maa see, om det behøves — det forekommer mig, siger jeg, som om disse Medlemmer af det ærede Udvalg omtrent stille sig paa det samme Standpunkt som en Mand, der omtales i en Fortælling, jeg har læst i min Barndom. Da han havde været nærved at drukne, svor han nemlig, at han ikke vilde røre ved Band, førend han havde lært at svømme. Man maa vide, at Trafikken ikke kan udvikle sig saaledes som ellers